

”سرو پرتم تياڳ هٿ - ديھ ڀان ڪا تياڳ“

باپ دادا آڀني تياڳ مورت بچون ڪو ديك رهي هٿ. هرايڪ برهمڻ آتما تياڳ سوروپ هٿ، ليڪن جئسي ڀاڳيہ ڪا سُنڀا نان ڪ اِيڪ باپ ڪي بچي هوتي، اِيڪ جئسا ڀاڳيہ ڪا ورثا ملتي، سنڀالني اوڙ بيداني ڪي آڌار پر نمبر بن جاتي هٿ. ائسي تياڳ مورت تو سڀي بني هٿ اسر ڀي نمبروار هٿ. تياڳ ڪيئا اوڙ برهمڻ بني. ليڪن تياڳ ڪي پريپاشا بڙي گهي هٿ. ڪهني ۾ تو سڀي اِيڪ بات ڪهتي ڪ تن، من، ڌن، سنڀنڌ سڀ ڪا تياڳ ڪر ليئا. ليڪن تن ڪا تياڳ اَرڻات ديھ ڪي ڀان ڪا تياڳ. تو ديھ ڪي ڀان ڪا تياڳ هو ڳيا هٿ وا هو رها هٿ؟ تياڳ ڪا اَرڻ هٿ ڪسي ڀي چيز ڪو وا بات ڪو چور ديئا، آڀني پن سين ڪنارا ڪر ليئا، آڀنا اڌڪار سماپت هوئا. جسڪي پرت تياڳ ڪيئا وه وسنؤ اُسڪي هو گئي. جس بات ڪا تياڳ ڪيئا اُسڪا ڦر سنڪلپ ڀي نهين ڪر سڪتي، ڪيونڪ تياڳ ڪي هوئي بات، سنڪلپ دواران پرتگيا ڪي هوئي بات ڦر سين واپس نهين لي سڪتي هو. جئسي حد ڪي سنڀاسي آڀني گهر ڪا، سنڀنڌ ڪا تياڳ ڪرڪي جاتي هٿ اوڙ اکر ڦر واپس آ جائين تو اُسڪو ڪيا ڪها جائينگا! نيم پرماڻ واپس نهين آ سڪتي. ائسي آڀ برهمڻ بيحد ڪي سنڀاسي وا تياڳي هو. آڀ تياڳ مورتيون نين آڀني اس پُراڻي گهر اَرڻات شرير، پُراڻي ديھ ڪا ڀان تياڳ ڪيئا، سنڪلپ ڪيئا ڪ ٻڌي دواران ڦر سين ڪب اس پُراڻي گهر ۾ آڪرشت نهين هونگي. سنڪلپ دواران ڦر سين واپس نهين آئينگي. پهلا پهلا يھ تياڳ ڪيئا. اس ليئي ڪهتي هو، ديھ سھت ديھ ڪي سنڀنڌ ڪا تياڳ. ديھ ڪي ڀان ڪا تياڳ. تو تياڳ ڪيئي هوئي پُراڻي گهر ۾ ڦر سين واپس تو نهين آ جاتي هو! واعدا ڪيا ڪيئا هٿ؟ تن ڀي تيرا ڪها وا صرف من تيرا ڪها؟ پهلا شبد ”تن“ آتا هٿ. جئسي تن، من، ڌن ڪهتي هو، ديھ اوڙ ديھ ڪي سنڀنڌ ڪهتي هو. تو پهلا تياڳ ڪيا هوئا؟ اس پُراڻي ديھ ڪي ڀان سين وسمرت اَرڻات ڪنارا. يھ پهلا قدم هٿ تياڳ ڪا. جئسي گهر ۾ گهر ڪي سامگري (سامان) هوتي هٿ، ائسي اس ديھ روڀي گهر ۾ پن پن ڪرم اندريان هين سامگري هٿ. تو گهر ڪا تياڳ اَرڻات سرو ڪا تياڳ. گهر ڪو چورا ليڪن ڪوئي اِيڪ چيز ۾ ممتا ره گئي تو اُسڪو تياڳ ڪهينگي؟ ائسي ڪوئي ڀي ڪرم اندري اکر آڀني طرف آڪرشت ڪرتي هٿ تو ڪيا اُسڪو سمپورڻ تياڳ ڪهينگي؟ اسي پرڪار آڀني چيڪنگ ڪرو. ائسي اَلبيلي نهين بنا ڪ اوڙ تو سڀ چور ديئا باقي ڪوئي اِيڪ ڪرم اندري وچلت هوتي هٿ وه ڀي سميه پر نيك هو جائينگي. ليڪن ڪوئي اِيڪ ڪرم اندري ڪي آڪرشت ڀي اِيڪ باپ ڪا بنني نهين دينگي. اِيڪ رس استتي ۾ استت هوني نهين دينگي. نمبرون ۾ جاني نهين دينگي. اکر ڪوئي هيري جواهر، محل ماڙيان چور دي اوڙ صرف ڪوئي مٽي ڪي ڦوڻي هوئي برتن ۾ ڀي موه ره جائي تو ڪيا هونگا؟ جئسي هيرا آڀني طرف آڪرشت ڪرنا وئسي هيري سين ڀي زياده وه ڦوڻا هوئا برتن اُسڪو آڀني طرف وار وار آڪرشت ڪرينگا. نه چاهتي ڀي ٻڌي وار وار وهان پتڪتي رهينگي. ائسي اکر ڪوئي ڀي ڪرم اندري ڪي آڪرشت رهي هوئي هٿ تو سریشٽ پد پاني سين وار وار نيچي لي آئينگي. تو پُراڻي گهر اوڙ پُراڻي سامگري سڀڪا تياڳ چاهيئي. ائسي نهين سمجهو يھ تو بهت ٿورا هٿ، ليڪن يھ ٿورا ڀي بهت ڪچ گنواني والا هٿ، سمپورڻ تياڳ چاهيئي. اس پُراڻي ديھ ڪو باپ دادا دواران

ملي هوئي امانت سمجھو. شيوا آرٿ ڪاريه ۾ لڳا هئا. يهه ميري ديهه نهين ليڪن شيوا آرٿ امانت هئا. جيئي مهمان بن ديهه ۾ رهه رهي هئا. ٿوري سميهه ڪي ليئي باپ دادا نين ڪاريه ڪي ليئي آپڪو يهه تن ديئا هئا. تو آپ ڪيا بن گئي؟ مهمان! ميري پن ڪا تياپ اؤر مهمان سمجھه مهان ڪاريه ۾ لڳا. مهمان ڪو ڪيا ياد رهتا هئا؟ اصلي گهر ياد رهتا هئا يا اُسي ۾ هين قس جاتي هو! تو آپ سپڪا يهه شرير روپي گهر پي، يهه فرشنا سوروپ هئا، ڦر ديوتا سوروپ هئا. اُسڪو ياد ڪرو. اس پُراڻي شرير ۾ اُسي هين نواس ڪرو جيئي باپ دادا پُراڻي شرير ڪا آڌار ليتي هئا ليڪن شرير ۾ قس نهين جاتي هئا. ڪرم ڪي ليئي آڌار ليتا اؤر ڦر اپني فرشتي سوروپ ۾ استت هو جاتو. اپني نراڪاري سوروپ ۾ استت هو جاتو. نياري پن ڪي اوپر ڪي اونچي استتي سين نيچي ساڪار ڪرم اندريون دواران ڪرم ڪرني ڪي ليئي آتو، اُسڪو ڪها جاتا هئا، ”مهمان آرٿات مهان“. اُسي رهتي هو؟ تياپ ڪا پهلا قدم پورا ڪيئا هئا؟

باپ دادا هسي ڪي بات سناتي هئا ڪ ورتمان سميهه ڪوئي پي اپني ڪو ڪم نهين سمجھتي. اُگر ڪسي ڪو پي ڪها جاتي ڪ دو ۾ ايڪ چوٽا، ايڪ بڙا بن جاتي تو ڪيا ڪرتي هئا؟ اپني ڪو ڪم سمجھتي هئا؟ ڪيون، ڪيا ڪي شستر ليڪر اُلٽا شڪتي سوروپ ڊڪاتي هئا. يهه پي اُنڪار ڪوئي ڪم نهين هئا. جيئي سرو شڪتيون ڪي اُنڪار هئا وُسي مايا وا راوڻ ڪي پُجائين پي ڪوئي ڪم نهين هئا. شڪتيون ڪو پُجائين ڌاري ڊڪايا هئا. اُشت پُجاءَ ڌاري، 16 پُجاءَ ڌاري پي ڊڪاتي هئا ليڪن راوڻ ڪي سِر زياده ڊڪاتي هئا. يهه ڪيون؟ ڪيونڪ راوڻ مايا ڪي شڪتي پهلي دماغ ڪو هين هلچل ۾ لاتي هئا. جس سميهه ڪوئي پي مايا آتي هئا تو سيڪنڊ ۾ اُسڪي ڪتني روپ هوتي هئا؟ ڪيون، ڪيا، اُسي، وُسي، جيئي ڪتني ڪوئشچن ڪي سِر پڻدا هو جاتي هئا. ايڪ ڪاٺي هئا تو دوسرا پڻدا هو جاتا هئا. ايڪ هين سميهه ۾ 10 باتين ٻڌي ۾ فوَرَن آ جاتي هئا. تو ايڪ بات ڪو 10 سِر لڱ گئي نان! اِن باتون ڪا تو اُنيو هئا نان؟ ڦر ايڪ ايڪ سِر اپنا روپ ڊڪاتا هئا. يهي 10 سيس ڪي شستر ڌاري بن جاتي هئا.

شڪتي آرٿات سهيوگي. ايمان ڪي سِر والي شڪتي نهين ليڪن سدا سرو پُجاءَ ڌاري آرٿات سرو پرستتي ۾ سهيوگي. راوڻ ڪي 10 سِر والي آتمائين هر چوٽي سي پرستتي ۾ پي ڪي سهيوگي نهين بنينگي. ڪيون، ڪيا، ڪئي ڪي سِر دواران اپنا اُلٽا ايمان ڀرتڪيه ڪرتي رهينگي. ڪيون ڪا ڪوئشچن حل ڪرينگي تو ڦر ڪئي ڪا سِر اونچا هو جائينگا آرٿات ايڪ بات ڪو سُلجهائينگي تو ڦر دوسري بات شروع ڪر دينگي. دوسري بات ڪو نيڪ ڪرينگي تو تيسرا سِر پڻدا هو جائينگا. وار وار ڪهينگي يهه بات نيڪ هئا ليڪن يهه ڪيون؟ وهه ڪيون؟ اُسڪو ڪها جاتا هئا ڪ ايڪ بات ڪو 10 سيس لڱاني والي شڪتي. سهيوگي ڪي نهين بنينگي، سدا هر بات ۾ آپوزيشن ڪرينگي. تو آپوزيشن ڪرني والي راوڻ سمپر دايه هو گئي نان. چاهي برهمڻ بن گئي ليڪن اُس سميهه ڪي ليئي آسري شڪتي ڪا پرياءُ هوتا

هئ، وشيپوت هوتي هئ. اؤر شڪتي سوروپ هر پرستتي ۾، هر ڪاريه ۾ سدا سهيوگي بن اؤرون ڪو پي سهيوگي بنائينگي. چاهي سيم ڪو سهن پي ڪرنا پري، تياڳ پي ڪرنا پري ليڪن سدا سهيوگي هونگي. سهيوگ ڪي نشاني پڄائين هئ، اس ليئي ڪي پي ڪوئي سنگت ڪاريه هوتا هئ تو ڪيا شبد بولتي هو؟ آڀني آڀني انگلي دو، تو يه سهيوگ دينا هوئا نان. انگلي پي پڄا ۾ هئ نان. تو پڄائين سهيوگ ڪي هين نشاني ڏکائي هئ. تو سمجها شڪتي ڪي پڄائين اؤر راوڻ ڪي سر. تو آڀني ڪو ڏيکو ڪ سدا ڪي سهيوگي مورت بني هئ؟ تياڳ مورت بني ڪا پهلا قدم فالو فادر ڪي سمان ڪيئا هئ؟ برهما باپ ڪو ڏيڪا، سنا. سنڪلپ ۾، مڪ ۾ سديو ڪيا رها؟ يه باپ ڪا رت هئ. تو آپڪا رت ڪسڪا هئ؟ ڪيا صرف برهما نين رت ڏيئا وا آپ لوگون نين پي رت ڏيئا؟ برهما ڪا پرويشتا ڪا پارت الگ هئ ليڪن آپ سڀ نين پي تن تيرا ڪها، نه ڪ تن ميرا. آپ سپڪا پي واعدا هئ جئسي چلائو، جهان بنائو.... يه واعدا هئ نان؟ وا آنڪ ڪو مئن چلائونگا باقي ڪو باپ چلائي؟ ڪچ من مت پر چلينگي، ڪچ شريمت پر چلينگي. ائسا واعدا تو نهين هئ نان؟ تو ڪوئي پي ڪرم اندري ڪي وشيپوت هونا يه شريمت هئ وا من مت هئ؟ تو سمجها، تياڳ ڪي پريپاشا ڪتني گهي هئ! اس ليئي نمبر بن گئي هئ. آڀي تو صرف ديه ڪي بات سنائي هئ. آڀي اؤر بهت هئ. آڀي تو تياڳ ڪي سيڙهيان پي بهت هئ، يه پهلي سيڙهي ڪي بات ڪر رهي هئ. تياڳ مشڪل تو نهين لگتا؟ سپڪو چورنا پرينگا. اگر پڙاڻي ڪي بدلي نيان مل جائي تو مشڪل هئ ڪيا! آڀي آڀي ملتا هئ. پوشيه ملتا تو ڪوئي بڙي بات نهين ليڪن آڀي آڀي پڙاڻا پان چورو، فرشتا سوروپ لو. جب پڙاڻي دنيا ڪي ديه ڪا پان چور ڏيتي هو تو ڪيا بن جاتي هو؟ ڊبل لائيت. آڀي هين بنتي هو. پرنٽو اگر نه يهان ڪي نه وهان ڪي رهتي هو تو مشڪل لگتا هئ. نه پورا چورتي هو، نه پورا ليتي هو تو اڏمري هو جاتي هو، اس ليئي وار وار لنمبا سواس اُتائي هو. ڪوئي پي بات مشڪل هوتي تو لنمبا سواس اُتتا هئ. مرنِي ۾ جو مزا هئ، ليڪن پورا مرو تو. ليني ۾ ڪهتي هو پورا لينگي اؤر چورني ۾ متي ڪي برتن پي نهين چورينگي. اس ليئي مشڪل هو جاتا هئ. وئسي تو اگر ڪوئي متي ڪا برتن رکتا هئ تو باپ دادا رڪني پي دي، باپ ڪو ڪيا پرواه هئ! پل رڪو. ليڪن سيم هين پريشان هوتي هو. اس ليئي باپ دادا ڪهتي هئ چورو. اگر ڪوئي پي پڙاڻي چيز رڪني هو تو رزلت ڪيا هوتي هئ؟ وار وار ٻڌي پي انهن ڪي هين پتڪتي هئ. فرشتا بن نهين سڪتي. اس ليئي باپ دادا تو اؤر پي هزارون متي ڪي برتن دي سڪتي هئ، ڪتنا اڪنا ڪر لو. ليڪن جهان ڪچڙا هونگا وهان ڪيا پڏا هونگي؟ مچر! اؤر مچر ڪسڪو ڪائينگي؟ تو باپ دادا بچون ڪي ڪلياڻ ڪي ليئي هين ڪهتي هئ، پڙاڻا چور دو. اڏمري نهين بنو. مرنا هئ تو پورا مرو، نهين تو پلي هين زنده رهو. مشڪل هئ نهين ليڪن مشڪل بناء ڏيتي هو. ڪي ڪي مشڪل هو جاتا هئ. جب راوڻ ڪي سر لڳ جاتي هئ تو مشڪل هوتا هئ. جب پڄاڌاري شڪتي بن جاتي هو تو سهج هو جاتا هئ. صرف ايڪ قدم سهيوگ دينا اؤر پدم قدمون ڪا سهيوگ ملنا هو جاتا. ليڪن پهلي جو ايڪ قدم دينا پرتا هئ اسپر گهبرا جاتي هو.

ملنا پڙل جاتا هئ، دينا ياد آ جاتا هئ. اس ليئي مُشڪل اُنيو هوتا هئ. اچا.

اُسي سدا سهيوگ مورت، سدا تياڳ دواران سر پشت پاڳيه اُنيو ڪرني والي، قدم قدم ۾ فالو ڪرني والي، سدا اپني ڪو مهمان اُڙتات مهان آتما سمجھني والي، اُسي بيحد ڪي سنڀاس ڪرني والي سر پشت آتمائون ڪو باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ نمستي.

پارٿيون ڪي ساڻ اويڪت باپ دادا ڪي مُلاقات

(1) پرستني روپي پهاڙ ڪو سَوِ اسٿتي سين چمپ دي ڪر پار ڪرو

اپني ڪو سدا سمرت آتماين سمجھتي هو! سمرت آتما اُڙتات سدا مايا ڪو چيلينج ڪر وجھ پراپت ڪرني والي. سدا سمرت باپ ڪي سنگ ۾ رھني والي. جئسي باپ سرو شڪتيوان هئ وئسي هر پي ماسٽر سرو شڪتيوان هئ. سرو شڪتيان شستر هئ، اَلنڪار هئ، اُسي اَلنڪارڌاري آتما سمجھتي هو؟ جو سدا سمرت هئ وي ڪي پرستني ۾ ڊگمگ نهين هونگي. پرستني سين سَوِ اسٿتي سر پشت هئ. سَوِ اسٿتي دواران ڪئسي پي پرستني ڪو پار ڪر سکتي هو. جئسي ومان دواران اُڙتي هوئي ڪتني پهاڙ، ڪتني سمندر پار ڪر ليتي هئ، ڪيونڪ اونچائي پر اُڙتي هئ. تو اونچي اسٿتي سين سيڪنڊ ۾ پار ڪر لينگي. اُسي لگينگا جئسي پهاڙ ڪو و سمندر ڪو پي چمپ دي ديئا. مڪنت ڪا اُنيو نهين هونگا.

(2) روب ڪو تياڳ، رُوڄاب ڪو ڌارڻ ڪرني والي سچي شيواڌاري بنو

سڀي ڪمار سدا روحانيت ۾ رهتي هو؟ روب ۾ تو نهين آتي؟ يوٿ ڪو روب جلدي آ جاتا هئ. يه سمجھتي هئ هر سڀ ڪچ ڄاڻتي هئ، سڀ ڪر سکتي هئ. جواني ڪا جوش رهتا هئ. ليڪن روحاني يوٿ اُڙتات سدا رُوڄاب ۾ رھني والي. سدا نمرچت. ڪيونڪ جتنا نمرچت هونگي اتنا نرماڻ ڪرينگي. جهان نرمان هونگي وهان روب نهين هونگا، روحانيت هونگي. جئسي باپ ڪتنا نمرچت بن ڪر آتي هئ، اُسي فالو فادر. اگر ذرا پي شيوا ۾ روب آتا تو وه شيوا سماپت هو جاتي هئ. اچا، اوڙ شانتي.

وردان - باپ ڪي سمپتا ڪي اُنيو دواران سوڀن ۾ پي وجئي بنني والي

سمان ساڻي پو

پڳتي مارگ ۾ سمپ رھني ڪي ليئي ستنسنگ ڪا مهتو بتاتي هئ. سنگ اُڙتات سمپ وهي ره سکتا هئ جو سمان هئ. جو سنڪلپ ۾ پي سدا ساڻ رھتي هئ وه اتني وجئي هوتي هئ جو سنڪلپ ۾ تو ڪيا ليڪن سوڀن ماتر پي مايا وار نهين ڪر سکتي. سدا ماياجيت اُڙتات سدا باپ ڪي سمپ سنگ ۾ رھني والي. ڪوئي ڪي طاقت نهين جو باپ ڪي سنگ سين اَلگ ڪر سڪي.

سلوگن - سدا نروگھن رهنا اوڙ سرو ڪو نروگھن بنانا، يهي يڌارت شيوا هئ.